

mente han var rigtigere end at blive staaende paa agitatoriske Standpunkter. Denne Sætning i Almindelighed er jeg fuldstændig enig med ham i, men jeg vil dog ogsaa gøre opmærksom paa, at jeg har bøjet mig meget stærkt henad imod Flertallet, netop ogsaa for at faa Fællesskab og Forstaaelse og, som jeg udtalte — det var det første Ord, jeg sagde ved Behandlingen af denne Sag — i det Haab, at jeg kunde være bleven fri for at udtale mig ved denne Lejlighed, idet vi kunde have faaet en saadan fælles Indstilling, at Ordførerens Udtalelser kunde være tilstrækkelige ogsaa paa mine Vegne. Jeg skal saaledes omtale, hvad jeg nævnede allerede i Gaar, at jeg har haft meget imod de ministerielle Embedsmænds Optagelse paa denne Lov, men at jeg har bøjet mig for der at naa til en Forstaaelse. Det samme er Tilfældet med Hensyn til visse af Lønssatserne, hvor jeg har gjort det samme, og navnlig, som jeg sagde i Gaar, har jeg gjort det gennem hele den af mig foreslaaede Oprykning, thi jeg vilde ikke have denne Oprykning nær saa stor, naar jeg alene skulde have holdt mig til, hvad jeg selv ansaa for nødvendigt og forsvarligt. Jeg har altsaa mindst af alt ved at fastholde disse Forslag gjort det for at bevare noget Særstandpunkt, men jeg har gjort det, fordi længere frem i denne Retning kunde jeg ikke med god Samvittighed gaa; man kan jo ogsaa, som det hedder, købe Guild for dyrt, og jeg har det Indtryk, at det, som sker nu ved denne Lønlov — som jo er den første af en hel Række af Lønlove, som ville komme — og det Resultat, man der kommer til, vil være af en saadan Beskaffenhed, at vi sandsynligvis ville faa ikke ringe Utak derfor ude i Befolkningen. De Lønninger, vi her gaa op til, ere af en saadan Størrelse, at jeg ikke ser rettere end, at den største Del af dem, som gennem Skatterne skulle yde disse Lønninger, ere langt mindre velstillede end de, som skulle nyde disse Lønninger. Jeg vil derfor værne mig imod, at dette skulde opfattes, som om jeg havde gjort det af særlig Lyst til at have et Standpunkt, der er modsat eller afvigende fra andres. Tværtimod, min Lyst er gaaet i stik modsat Retning, men jeg har ikke kunnet gaa saa langt med, som Flertallet er gaaet.

Endelig skal jeg med Hensyn til en Ytring af den ærede Ordfører, hvor han nævnede, at jeg i Gaar havde udtalt noget, som gik i Retning af at mene, at mine Forslag havde faaet en mindre grundig

Behandling i Udvalget, bemærke, at just dette Udtryk brugte jeg ikke, men jeg tillod mig at sige, hvad jeg ogsaa tror, at en noget anden Arbejdsmaade mulig kunde have bragt til en Forstaaelse. Jeg tænker nemlig paa et bestemt Tidspunkt af Udvalgets Behandling, nemlig da jeg paa en Gang stillede disse Forslag under Nr. 15, 19 og 20, som her have været omtalte, med Hensyn til Embedernes Klasseinddeling. Da jeg første Gang i et Møde gjorde Rede derfor, blev der ikke foretaget nogen Behandling af dem, og de bleve heller ikke optagne senere; der blev simpelt hen sagt, at det kunde man ikke gaa ind paa, og da havde den ærede Ordfører mere Held med sig end jeg, idet han fik Flertallet med sig; jeg fik ingen med mig undtagen et enkelt Medlem. Jeg har fremdeles den Tro, at hvis man paa det Omraade havde givet sig til en saglig Sammenstilling af de enkelte Lønssatser, saaledes som de ere nu, saaledes som de vilde blive efter mit Forslag, saaledes som de vilde blive efter Regeringens Forslag eller efter Flertallets Forslag, er der nogen Rimelighed for, at man kunde have naaet til en fælles Opfattelse, som ikke havde været slet saa stærkt fremskudt som den, Flertallet nu staar paa. Derom kan jeg selvfølgelig ikke have nogen bestemt Mening, men i alt Fald kan jeg ikke andet end fastholde den Opfattelse, at en saadan Behandling i alt Fald vilde have haft nogen Udsigt til at give et noget andet Resultat. — Jeg skal hermed ligesom i Gaar anbefale de af mig og et andet æret Medlem stillede Ændringer; jeg har jo ikke noget stærkt Haab om, at de ville blive vedtagne, men jeg vil sige, at blive de det ikke, saa have vi jo heller ikke noget Ansvar for det, som sker ved, at de større Lønninger komme for de Embedsmænds Vedkommende, hvem de komme til gode. Hermed skal jeg slutte.

Ordføreren (Blem): Jeg ønsker blot at gøre en ganske kort Bemærkning i Anledning af, hvad det ærede Medlem sidst udtalte om Arbejdsmaaden i Udvalget, at vi ikke grundig nok skulde have overvejet, hvorledes Stillingen i de forskellige Klasser vilde blive, ikke alene paa Basis af Brevtallet, men ogsaa paa Grundlag af forskellige andre Momenter, som det ærede Medlem ønskede tagne under Overvejelse. Maa jeg her gøre opmærksom paa, at vi netop meget grundig have behandlet ogsaa dette Spørgsmaal, ja saa grundig, at der oppe i Udvalgsværelset hang en Liste over alle Posthuse, hvor ikke alene Brevtallet